

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTOI SZÁLLÁS:

Ó-vár. Vizi-utca, 231. szám, első emeletben

Megjelen a lap hetenkint kétszer, u. m. Vasárnap és Csütörtökön. Ara évnegyedre 3 ft
o. é. Hirdetési ár: soronként 7 kr, s minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a ki-
adó-hivatalnál kezelik.

KIADO-HIVATAL:

Középütcza, STEIN J. könyvkereskedése.

(D) Szemle. A ma egy hete közreadott szemlénkben elmondottuk kombinációkat, melynek irányában látjuk mi haladni Európát egy nagyszerű válság, s legalább is döntő események felé.

A hírek, melyekre azon kombinációkat építettük, egy részben gyorsan változtak. Azon perczben úgy állott a dolog, hogy a keleti válság kitérőndő vala. Franciaország szövetségben az oroszszal, számított Ausztriára. De hirtelen Angolhon fellépik Törökország mellett, s Ausztria pedig a helyett, hogy Franciaországhoz közelített volna, Poroszországhoz hajol.

Az óvatos orosz és francia politika egyszerre megállítja a keleti kérdést, elfogadta, hogy Törökország kísértse meg kibékíteni az elégtellen keresztényeket.

De nézetünk szerint e felszínes változásokkal a dolog alapja mégis mintsem változott. Kombinációk éppen oly valószínűk most mint akkor. Törökország távol van attól, hogy a keresztényeket kielégítse. Ok mindig elég lesz, hogy az orosz beavatkozzék, vagy mint Sziciliában történt egy titkon pénzzel s fegyverrel segélyezett forradalom intézések el, mely mulhatlanul a beavatkozást vonja maga után.

Ezalatt a diplomatiai csatározással előkészítetik a bekövetkezendő valódi harcok színterét.

Midőn a napokban hitte a francia, hogy Ausztriát a keleti ügyben szövetségesevé kényszerítheti, egyszerre egy a „Palais Royal” sugalmára Horn ur által írott „La Hongrie et la crise européenne” (Magyarhon és az európai válság) című, már pár hó előtt megjelent röpiratnak, az Ausztriával folytatott diplomatiai értekezések nyomán, kiosztását megtiltotta. Most sejteni kezdik a Tuillériákban, hogy Ausztria, Poroszország s a több apró német udvarok közt egy coalitio készül, s a mint brüsseli lapok írják, junius 4-dikén a kormányengedély kiadott, hogy Horn ur röpirata szétküldessék, mely röpirat egészen Ausztria ellen van intézve. Ugyanezzel egy időben Poroszország a poseni lengyel hercegség izgalmai által kezd nyugtalanítani. A lengyelek élénk szót emelnek azon rendszeres elnyomásról, melynek ez erővel odaszakított lengyel tartomány a germanismus miatt ki volt és van téve. Midőn majus végén a porosz kormány hadiezelra kölcsönt kért a kamaráktól, az öreg Bialinszky a lengyel nemzet egész keserűségét fejezte ki egy hosszas és velős beszédjében. Megtámadja a szónok az Ausztria, Franciaország és Dánia ellenében folyt s gyakran ismétlődött viszályokat, s azon temérdek pusztító költséget, melyet ezen meddő vitákra tett a kormány, s kiemeli, hogy nem a szurony adja az erőt, hanem a népek jólléte. „Sokat beszéltek itt — mondja az öreg lengyel — a hadsereg növelésének szükségességéről, a végnélküli hadgyakorlatokról, s a sorvasztó (ruineus) hadi kiadásokról. Engedjék urak megjegyezni, hogy a népek védelmi ereje más alapokon nyugszik. Harmincz évvel ezelőtt mi most elvénhedett lengyel bajtársainkkal együtt mind ujjong katonák valánk, mindamellett láttuk az oly jól fegyverezett s begyakorlott orosz testőrséget szaladni fegyverünk előtt! A lengyelek egy kis töredéke képes volt hosszas ideig fenntartani magát szemben a hatalmas Oroszországgal. A nép tudta, hogy arról van szó, hogy önmagát védje, nem pedig hogy ütközések agyremes követelésekért. Senki sem tett közülünk hit-ségesküit zászlóinkra, ámde szívünk tele volt hazánk szerelmével, s ügyünk iránti hűséggel. Im itt van az államok valódi ereje. Am e rendíthetetlen alap csak úgy bírható, ha a kormány szolgálai mérsékeltek követeléseikben, s főként ha a terheknek egy oly tartományra tevéséről van szó a minő Posen hercegség, mely ki van merítve már nemcsak a miatt, hogy minden anyagi és erkölcsi kifejlésre vezető utaktól elrekesztett, de mert kivételes törvények által a hitelnek is minden forrásai előre elzárattak. Szükséges, hogy a kormány szolgálai ne feledkezzenek el az Isten törvényéről „ne tedd mások irányában a mit nem ohajtasz, hogy irányodban cselekedjenek; szükséges, hogy ne tegyék ök gyűlöletessé a kormányt más nemzetiségek előtt, a kormányzás oly módja által, a minőt Posenben alkalmaztak, szükséges végre, hogy ne feledjék a mit a latin költő mond: „Parcere subiectis, haec tibi Romano erant artes.” E czél elérésére nézetem szerint sokkal biztosabb volna a népek jó hangulata, mint az oktan öröklődések, melyek csak arra szolgálnak, hogy az országot tönkre juttassák!”

A szónoklat e néhány tétele elég világot vet azon hangulatra, mely Posenben uralkodik a porosz kormányirányában. És a lapok igen sürten kezdik állítani, hogy e hangulatra a francia kormány nincs befolyás nélkül.

Látszik tehát ebből is, hogy az alap kombinatio nem változott, s hogy habár a german hatalmak szövetségnek is, a latin és szláv elem aligha visszalépend megérlett tervei elől.

A german elem helyzete annyiban kedvező az előbbiekre, mert ez elem önmagában szétszakadozott, és erőtlenségre, nagyobb hatalmai pedig idegen nemzetiségekben bírák nagyságukat, melyeket a german politika nem lelkesít, a mint ezt Bialinszky beszédjéből is átláthatni.

Mondják ugyan a lapok, hogy Anglia el van határoz-

*) A le Nationalnak közlebről azt írják Párisból: „Ma hivatalosan felkérték a lapokat, hogy e pillanatokban ne foglalkozzanak Horn röpiratával. Ezen a lapokhoz intézett levél megerősíti azt, hogy ez a Palais Royal által különösen pártfogott röpirat, egy kis- és közigazgatási ügy ellen jelenített meg.

va Törökország integritását minden áron fenntartani. Ha e feltételben bizni lehetne, akkor egy nagyszerű coalitóra lehetne kilátás, mert Anglia csatlakozása a német hatalmakkal s Törökország önvédelme, ha kivált még a mire számíthatnak Szárdiniát is oda vonhatnák — mit mi nem hiszünk — meglehetősen erő volna szemben a szláv és latin hatalmakkal s békietlen nemzetiségekkel; ámde alig lehet elhatározni, melyik tanult többet Machiaveltől: Palmerston-e vagy a francziák hatalmas császára? és éppen ezért kérdés, ha vajjon nem azért erősködik az angol kabinet Törökország mellett, hogy e politika által Ausztriát collisioba hozza végképp az oroszszal, és szövetséget bízta a német hatalmak között, azokat a keleti ügyhez való jogoktól elzárja? Mert nem feledhetjük el a miről emlékezzünk, hogy Napoleon obsborne látogatásakor Törökország felosztásáról szó volt, s Palmerston oly tervvel állott elő, a mely már kezd Sziciliában teljesülni, hol már-már szó van az angol protectoratusról.

Ha a tory párt lépne most rögtön az angol kormányra, akkor bizhatnánk politikájában Ausztria és Poroszország; ám Palmerston sokszor éppen akkor legbarátságosabb Napoleon iránt, midőn magát ellenségesnek szinleli. A tory párt pedig e korban népszerűtlenebb az angolok előtt mint valaha.

Napoleonnak legfőbb ügyessége abban áll, hogy jó alternatívákat tud felállítani, melyekben így is úgy is övé az eredmény. Ő a keleti kérdésben azt mondja Ausztriának: állj mellém. Ha melléjük áll, akkor ő és Oroszország lévén az erősebb, Ausztriának csak a kegyelemrészt juttatnak; ha pedig nem áll melléjük, akkor ellenségesé teszi újból az orosz, és ez megint kedvez, mert hisz éppen az orosz hatalom fellépése állítja meg Napoleont villafrankánál és Lus-sinpiccolónál — Ő állott utjába terveinek, melyeknek vég-czélja tetemesen megváltoztatni Európa földaraszát.

Tudja az uristen mi lesz mindezekből, de annyi való, hogy végtelen gyanúgyan van elhívté Európában, s hogy azt a diplomata báta mögött a harc deomona kanóczával folyvást kerülgeti; el-ellökösdi órákra, perczekre, de még sem lehet senki biztos arról, ha vajjon nem kap-e részt valamelyik diploma frakkja mellett előlőni végre vaskezt, s végrehajtani az explosiót?

A kolozsvári nemzeti színháznál Széchenyi nevére alapítandó drámajutalomra b. Orbán Balázs utján újból követező hazafias ajánlatok tettek: gr. Mikes Benedek 100 forintot 5°/₆ kötelevényben, Béli István 100 forint 5 p. kötelevényben, Béli Albert hasonlóan 100 forint. Istvánfy János 20 forint, Veress György ügyvéd Brassóban 20 frint, mind öt százalékos kötelevényben. E közleménybeli összeg 340 forint. Egész eddigi összeg 1276 forint.

Gazdasági-egylet. A gazdasági-egylet igazgató választmánya rendes havi ülését gróf Mikó Imre ó nmltósága elnökelete alatt f. h. 4-én tartá meg. A gyűlésnek főbb tárgyai voltak: 1) Gyárfás Domokos urnak f. é. május 2-án Sz.-Udvarhelyen tartott állat-kiállítás eredményéről tett jelentése, mely a derek székelő nemzet jóra törekvő készségét, valamint a kirendelt bizottmány dícséretes tevékenységét és buzgalmat örömdetes színben mutatá fel. A Kolozsvári Közlöny a pénzrel megjutalmazott névsorát az állatok megnevezésével, a gazdasági ipar elméletévé tett hazafiadokozások már előlegesen közölte. Azokon kívül dícséret oklevelet nyertek: Jakab Gergely nemesített székelő kan-czája; Konga Lajos egy éves csikója; Osváth Péter csikója; Mátéfi András két ökre; Máté János egy éves bikabor-nya; Gyarmati Dániel tinója; Ugron Gáspár fehér kossa, Szabó Mózes fehér juba; Gyakori István koczája. 2) Az idén Háromszéken rendezendő állat- és terménykiállítást illetőleg, a háromszéki gazdaközönségnek erre vonatkozó gyűlésének jegyzőkönyvi kivonata véleményadás végett bizottmánynak van átadva. 3) Helybéli ipar és kereskedelmi kamara egy a földirtokos osztály érdekében igen tódvös intézet — termény-csarnok — felállítását indítványozza; választmány az indítványt érdeme szerint pártolja, s lehető ki-vitelét a kívánt vegyes bizottmánynak bizza. 4) A magyar gazdasági-egylet testvéries felszólítására a pestmegyei eke-verseny és a pesti közgyűlésen küldöttjei által magát kép-viseltetni gaz. egyletnek el nem mulasztotta.

Kötelességemet teljesitem, ha a tisztelt gazdaközönsé- get, az igazgató választmány két közelebbi gyűléseinek egy két érdekesebb határozatairól értesitem.

Május 7-én tartott ülésében, a m. kertészeti társulat barátságos átiratára, melyben a közhaza gyűmölcs és kert-gazdasága előmozdítása érdekében Pesten tartandó bizott-mányi gyűlésbeni részvételre szólítja fel egyletünket, vá-lasztmány küldöttjeit kinevezi. Továbbá a honi gazdaság fejlesztésére tartozó eszközöket felhasználni mindig kész lé-vén, elhatározta, hogy egyletünk e bő terméssel kecségető évben, novemberben Kolozsvárt terménykiállítást rendez, és az ezt elrendező bizottmányt b. Huszár Sándor elnökelete alatt ki is nevezi.

Április 2-án tartott választmányi gyűlésben a fájdalom és bánatos részvét szavai hangzottak a gyűletemben. Ugyan-is, hazánk nagy fia b. Jósika Sámuel ó nmltósága vélet-len halálával, ki egyletünk egyik alapító tagja volt, a ki

nemcsak örömet talált a fiatal hazai intézet előhaladásá-ban, hanem gyarapodását többszöri adományaival elő is se-gítette, a gazd. egyletet is nagyszerű csapás érte. A vá-lasztmány az elhunyt iránti tiszteletét, szinte halálját egy szív és lélekkel határozatilag fejezte ki, egyszersmind e nagy veszteség feletti fájdalmát, hazafi érzetét a megdicsőült köz-tisztességben álló családjának egy részvétirában kifejezni határozta. Kolozsvárt jun. 6-án 1860. Nagy János, titkár.

Birodalmi tanács junius 8-iki ülése. A birodalmi tanács-elnök főherczeg ur ó cs. fensége az erősbített tanács. ülé-sét 1860. jun. 8-án azon közléssel nyitá meg, hogy ó cs. k. Apostoli Felsége a gyűlésnek f. hó 6-ki utolsó ülésében kifejezett halálját azon indítvány legmagasb jóváhagyásért, hogy az államköltegetés kidolgozása végett kivételesen 21 tagból álló bizottmány nevezethessék ki, kegyteljesen leg-magab tudomásul venni méltóztatott. Ezen közlést a gyű-lés háromszoros éljennel fogadta.

Erre ó cs. Fensége említé, hogy mielőtt napi rendre térnének, az Erdélyből megérkezett birodalmi tanácsos Ja-kab az előszabott eskületevére bocsátandó.

Történt eskütétel után ó cs. fensége megjegyzé, hogy a mai napi rend első tárgyat az ó felsége által az erősbí-tett birodalmi tanácsnak véleményezés végett átküldött te-lekkönyvi rendtartás tervezete képezi, s ennél mindenekelőtt azon kérdés fog főnforogani, vajjon e tárgy in pleno tár-gyalandó-e, vagy pedig bizottmánnyhoz utasítandó.

Gr. Barkóczy r. k. birodalmi tanácsos emelt most szót s következőleg nyilatkozott:

„Császári Fenség!

Nagyon tisztelt gyűlekezet!

Azt hiszem, hogy a főnforogó tárgynál, a telekkönyvi rendtartás fölötti tanácskozásnál mindenestre legelőbb azon kérdésnek kell megvitattatnia, vajjon ezen ügy in pleno tár-gyalandó-e, vagy e végett bizottmány alakítandó-e. Alig hi-zem, hogy az in pleno-tárgyalás mellett fontos okok szólnának, sőt inkább erősen meg vagyok győződve, hogy a magas gyűlés e tárgynak bizottmánnyhoz leendő előleges uta-sítását fogja elhatározni. „Dac”-s; előbbi véleményem szerint egy előkérdésnek kell eldöntetnie, melynek megoldásától e tanácskozási tárgynak jövő sorsa függni fog. A választandó bizottmány nem bir ugyan most közlebbi utasítással, s ilyen éppen meg sem is fér a dolog természetével. De azon elv iránt a gyűlésnek mindenekelőtt világosan kell nyilatkoznia, vajjon általában az lesz-e az erősbített birodalmi tanács föl-adata ezen telekkönyvi rendtartás fölötti tanácskozásnál, illet a monarchia egész területére, és mily alakban létrehozni?

„E tekintetben több előleges megjegyzéseket engedek meg magamnak, melyek alkalmasok lehetnek, tanácskozá-sunk tárgyára némi világot vetni.

„A bizottmány, öt vagy hét tagból álljon az, bizonyá-ra egy mint minden tanácskozó gyűlés, azon szempontból fog kiindulni, hogy az előfordulandó indítványok fölött a többségnek kell döntenie.

„Fölteszem azon esetet, hogy 7 tag közül 4 a telek-könyvi rendtartás tárgyalása mellett szavaz, egy a többi 3 bizottmányi tagnak nem marad egyéb hátra, mint magát a többségnek alávetni s a tárgynak részletes fejezetenkénti vitatásába bebecsátkozni. Ennek megelőzése végett minde-nekelőtt azon kérdés iránt kell véleményem szerint a ma-gas gyűlésnek nyilatkoznia: földadata-e a bizottmánynak s óhajtatandó-e, hogy az azonnal részletes tanácskozást kezd-jen, vagy ne, mindenekelőtt a telekkönyvrendtartás elve iránt tanácskozzék s a teljgyűlésnek erről jelentést tegyen?

„Ez, úgy hiszem, a földadat, mely legelőbb megoldan-dó, s melyre nézve szabadságot veszek magamnak, még a következő részleteket fölhozni. En t. i. azon nézetben va-gyok, hogy a telekkönyvi rendtartás főnforogó tervezetének általános kiindulási pontja tévesztett, s erre nézve azon ta-pasztalatra hivatkozom, melyet a közszégi rendnél tettem. Ezen utóbbi, hasonlóan az egész monarchiára szóló érvény-nel bocsátatván ki, 365 paragraphust foglalván magában, s már egy évnél régebben levén közzétéve, bár sok gond-dal és alapossággal van kidolgozva, mégis gyakorlatilag nemkivihetőnek bizonyult, mert a mellett a különböző tar-tományok helyi viszonyai nem tartattak szem előtt, s mert azok szerint külön-külön nem bocsátottak ki szabályokat. Azt hiszem, a telekkönyvrendi munkálattal ugyanazon sors elé megyünk, s ezért nem nyilatkozhatom a mellett, hogy az erősbített b. tanács, s az általa kinevezendő bizottmány a főnforogó tervezet részleteivel foglalkozzék, s a tanácsko-zás alá veendő paragraphusok tulnag száma által bizonyos tekintetben agyonnyomassék, míg pedig ily általános telek-könyvi rendtartás az összes tartományok számára előrelát-hatólag soha sem lesz gyakorlatilag kivihető. A tervezett hirdetményi-nyilatparancs 1. 2. 3 és 4 czikkeiben mindene-setre tekintetbe van véve a tartományok különbözősége any-niban, hogy legalább említés történik róluk; de azt hiszem, hogy az nem elégséges, s ez által az igen sok személynél támadt alapos aggályok nincsenek megszüntetve.

„Vegyünk a tényállást, a mint valóban van. Ausztriá-nak már sok év óta egy rendezett és pedig kettős telek-könyve van, t. i. birtok-táblázat az uradalmi telkek s a te-lekkönyv, mely azelőtt a volt uraságoknál vezetettett, a pa-rasattelkek számára.

többséget ért, érti a honfi áldozatok szükségét. És a falu gyűlése meghatározta, hogy a közös pénzből a korcsma hasznából, bár mily nélkülözéssel kizsákit a Kolozsvárott létesítendő Széchenyi drámajutalomra 20 forintot, az erdélyi múzeumnak 40 forintot, a magyar akadémia tőkéjéhez szintén 40 forintot. Eljének a derék egyháztagok s méltó lelkesűk és Booskor Ferencz ur, kinek kétségen kívül legszebb része van ez ünnepély érdemében.

— Heckenast Gusztáv kiadó-hivatalában Pesten éppen most megjelent, és minden könyv- és műarúsnál kapható következő zenemű: „Széchenyi sirjánál. Ábránd. Zongorára szerző Volkmann Róbert. A kiállítás izletes. Ára 1 frt újpénzben.

— A Protestans lapban olvassuk, hogy eddigelé már 40 patensileg rendezkedett egyház jelentette ki szándékát, hogy a régi testvéri kapcsolata visszatér. A nevezett lap egyszerűen számos ily visszatérő egyház nyilatkozatait is közli.

— A sáskák Mosony mellett Szolnok faluban iszonyu pusztítást tesznek, s számuk oly roppant nagy, miszerint kiirtásukra nem tudnak más módot, mint a földeket szalmával behinteni és azt meggyújtani.

— Levélposta légnyomással. Londonban a főponton egy földalatti közlekedést szándékoznak felállítani; e célra a földalatti csatornák alkalmaztatnak, melyeken nagyobb postacsomagok is légnyomással által fognak egy helyről más helyre szállítani. A társulat s a tőke, mintegy 250,000 ft stb. — már készen van — mi az eszme életrevalóságát tanúsítja.

— Valaki éppen a napokban tudakozódott, hogy mi lett a híres Rózsza Sándorból, él-e még? Imé éppen most olvassuk több lapban, hogy még mindig a kuffsteini várban van. Irják, hogy mióta odakerült, szobáját el nem hagyja; még az udvaron való sétát se fogadja el. Ablakát egész télen nyitva tartotta, s ha látogatóktól szívtart kapott, azt szó nélkül elfogadta, s ágyára tette, a melyen egész napon át bundájába huzódva ült vagy fektet. Német szolításra soha se felel, jegyzi meg egy lap. — Hát azok az önkényesek, a kik a múlt nyáron a háború folyama alatt az államnak felajánlották szolgálataikat? Ezekről meg azt olvassuk egy bécsi lapban, hogy a két huszárezredből testőrcsapatot szándékoznak alakítani Bécsben. Egyenruhájuk kék vagy zöld atilla és mente, bő veres nadrág, kalpag s görbe kardból fog állani. A két ezred létszáma 1500 ember, s 1000 lóból áll, mely valószínűleg le fog szállítani.

— Fölhívás a Tiszaszabályozás érdekében. Nem évek, hanem évtizedek multak el, mióta hazánk folyamait, jelesen a Tiszát szabályozzuk. A munka nem százakba és ezerekbe, nem is százazatokba, hanem milliókba került. És az eredmény? E kérdésen 1845 óta az 1853., 1855. és 1860. évi több millió károkat okozó kiöntések szomorú feleletet adnak. Vagy azt kell hinnünk, hogy a folyamokat nem lehet szabályozni, s bármennyi pénzt vonjunk el földeink javításától a vízárnak kitételek mentesítésére, azt mindenesetre és minden haszon nélkül a folyam hullámaiba dobjuk; vagy azt kell föltennünk, hogy azon szabályozási rendszer, melyet eddig követünk és követek, nem olyan, hogy földeinket megmenthesse s eszerint elvetendő és mással felcserélendő. Azt, hogy a vizeket s jelesen a minket közelebből érdeklő Tiszát szabályozni ne lehetne, még senki sem állította s józan észszel nem is fogja állítani senki. Föltéve tehát, a mint van is, hogy szabályozni lehet, s a vizek a töltésekre fordított tömörked költség és munka dacára mégis kiöntenek, még pedig a felállított védgátak lerombolásával öntenek ki, a legtermészetesebb észjárással azt kell mondanunk, hogy a mostani szabályozási rendszer nem olyan, mely házainkat s földeinket megmentvén, célhoz vezetne. Ha tehát az eddig követett rendszer maga bizonyította be saájazerekek kárával, hogy nem olyan, melyben továbbra is meglehessen nyugodnunk, ismét a legtermészetesebb észjárás arra ösztönöz, hogy oly módokról gondoskodjunk, oly védelmi rendszert állítsunk fel, melynek kivétel minden további aggodalomtól fölmentendi az annyira sanyargatott Tiszavölgyet. Hogy biztosan foghassunk a javításhoz, mindenelőtt a most követett rendszer minden hiányát kell ismernünk, csak ezután foghatunk a munka másik részéhez, t. i. oly rendszer felállításához, mely kivehető legyen s miután létesült, a természese elvezetésén könnyöz mezeigazda ne mondhasa róla: Pénzemet a töltés, természetem a víz nyelte el. E hazai fontos-ságu ügyben célt csak egy érhetünk, ha az e tárgy körüli eszméket és nézeteket egy helyen, egy központban rakjuk le, mert csak így lesz teljes átnézete az elmélet férfának úgy, mint a gyakorlat emberének, mind a fölmerült hiányok tömkelege, mind a szükségesnek vélt javítások vagy javaslott új rendszerek fölött. Szeged határának nagy és legjobb részét még mindenkor elborította a víz, valahányszor a töltéseket vagy áthágta vagy beszakasztotta, Szeged városa maga, minden épületével, mindannyiszor végveszélynek, végpusztulásnak néz eléje; szabadon tehát e legérdekeltebb város lapjának központul szolgálja mindazon eszméknek és terveknek, melyek a nemzetgazdasági szempontból véghetetlen fontosságu visszabályozás körül felmerülnek. Ha közvetlenül nem önkünk is célt ez értekezésekkel, azt mindenesetre eredményezendik, hogy a szabályozást vezető a sok különféle nézet közül kiválogathatják a legjobbat, legüdvösebbet s a szerint cselekedhetnek. Az e tárgyra vonatkozó kéziratakat s „Szegedi Híradó” szerkesztőségéhez Szegedre (Szentháromság-utca, 872-ik sz.) kérem intézni.

Kempelen Győző,
a „Szegedi Híradó” szerkesztője.

Kolozsvári piacziár. Junius 14-kén 1860. — Bécsi mérője osztrák becsben. Tiszta búza 3 ft 71 kr. — Egyéb búza 2 ft 54 kr. — Rozs 1 ft 70 kr. — Árpa — ft — kr. Zab — frt 77 kr. — Török-búza 1 ft 66 kr. — Pityóka — frt 84 kr. Marhahús fontja 14 kr újpénzben.

Politikai hírek.

— Páris, jun. 7. A „Nou. P. Ztg” következő különös híreket közli: „Napoleon szándéka Sziciliát illetőleg még titok; talán még maga sem határozta el magát véglegesen. Annnyit azonban tudunk, hogy az utolsó napokban egymással szemben álló befolyások által ostromoltatott, u. m. a Palais royal az ő forradalmi irányzatával, mely a közbiztonság ellen küzd; ezután a császárné és a püspökök, sőt a miniszterek is, vala-

mint a többi politikai tekintélyek, kik összesen oda igyekeztek működni a császárnál, hogy lépjen közbe, s a forradalom terjedésének vessen véget. A törvényhozástúletet is talált alkalmat, nézeteit habár semleges módon kifejezni, s az összes tagok az őt „montagnard” kivételével (Favre Gyula, Darimont, Ollivier, Durrand s egy lyoni képviselő) visszautasították az itteni forradalmi bizottmány azon felhívását, hogy a szicíliaiak számára pénzt irjanak alá. Az a császár előtt éppen oly kevésbé maradhatott titokban, valamint azon másik tény sem, mely szerint az összes vidéki sajtó magatartásából a tartományok félreismerhetlen elégtelensége tűnik ki a déli olaszországi események felett, s az aggodalom a forradalmi veszélyek iránt, melyek az európai békét fenyegetik. A független lapok erőiesen Garibaldi ellen nyilatkoznak; a főnök befolyása alatt állók tartózkodnak minden itélettől. Végre megemlítjük azon nem hihetlen hírt is, hogy az orosz anyacsászárné a nápolyi királyi család iránti személyes rokonszenvét Napoleon császár előtt kifejezte.

— Lyoni magántudósítások szerint az orosz anyacsászárnéval egy időben Cavour is ott lett s értekezett volna a császárnéval.

Páris, junius 7. Az itteni hivatalos körökben hire jár, hogy a francia kormány nem áll szándékában a nápolyi kormányt azon kívánságát teljesíteni, hogy a szicíliai ügybe beavalkozzék. Arra sincs kilátás, hogy ezen kérdést a diplomácia vegye kezébe. Nápolyban azonban ugyiltszik, még nem adtak fel minden reményt arra nézve, hogy a jelen válság alkudozások útján elintézendő. Legalább Ischitella herceg, a királyi segéde és Ottoy a megbízatással Párisba küldettek. Franciaország a hivatalos gennai lapszerint abban jár, hogy a szicíliai koronát Napoleon herceg számára szerezze meg. — Azt is hírlík, miszerint Franciaország azon esetre, ha Piemontnak Szicilia bekebelezését megengedi, Szardínia szigetét fogja magának követelni. — A Savoyával merített tapasztalat arra int, hogy ezen hírt, ha megozafoltatnék is, kellő figyelembe kell venni.

— Páris, jun. 11. A „Moniteur”-höz Nápolyból f. hó 10-ről érkezett tudósítások jelentik: „Palermó odahagyása 11-én be lesz végezve; a visszatérő csapatok Castellamare s Gaetába mennek. A Sziciliában levő királyi csapatok Messina, Syracusa s Agostában őszponosítottak. A „Patrie” egy ovatossággal fogadandó turini sürgönyt közöl, mely jelenti, hogy a palermói váracnak elhatározott meg-szállása az angolok által nem létesítették.

Garibaldi tehát ura Sziciliának, mondhatni Messinán kívül, hol egy erőditett táborban a csapatok nagy része őszponosítottai fog. Ez utóbbiak közé azonban a palermói volt őrség nem tartozik, minthogy ez az aláírt capitulatio folytán a nápolyi szárazföldre, és pedig a „Moniteur” szerint Castellamare (partváros Nápolyon alul) és Gaetába szállítatik, s így teljesült a capitulatio egyik sarkalatos pontja: a királyi csapatoknak a szigetről teljes elvonulása. Annak más pontjai is a nápolyi kormányra nézve alig lehetnek kedvezők, a fegyverekkel elvonulhatásba sem egyezett bele a dictator. A királyi csapatok helyzetének mindenesetre kétségbeesetnek kellett lennie s Garibaldi biztonságérzetének rendkívül nagygnak, mint-hogy Lanza tbnak azonnal háromheti fegyvernnyugvást ajánlott, mint benne a sziget népének mindenelőtt jelentett fölkelése csak növelhetett, s habár egy-egy ponton, mint Catanában, a mozgalmat sikerült is a kir. őrségnek elnyomni, ellenben más szintylo fontos ponton, mint p. Girgentiben, a fölkelés győze le a katonai erőt.

A nyugati hatalmak, minden benső szövetség dacára, föltétlenül szemmel látszanak egymásra nézni s nem egészen alaptalanul. Franciaországot gyanulban tartják, hogy Genuára áhitozik; de míg ez irányban legfeljebb izgatásokat vesznük észre, addig az angolok Palermo egy erődét, a kir. csapatoktól csak imént elhagyott Castellamarét akarák megszállni, bizonyára csak azért, hogy a kir. csapatok elvonulását biztosítsák! de Párisban e szándék, mint látszik, mélyebb értelmezést nyert, és — a touloni második hadosztály is elindult a szicíliai partokra, az angolok pedig letettek a megszállászándékáról!

Genuából jun. 8-ról írják: A palermói új hivatalos lap már közzétette egy ideiglenes kormány kinevezését s Garibaldinak a hadügyre s a polgári igazgatásra vonatkozó több kibocsátványait. Crispi államtitkarrá nevezették ki. — Hirszerint Bixio bombákat készít az Orsini-félék mintájára. — Egy nyomtatott proclamatio a calabariaiakat fölkelésre szólítja föl. — Messinából folyó hó 4-ről kelt tudósítások szerint, a sziget összes helyőrségének azon parancs adatott, hogy Messinában őszponosítsák magukat, hol egy eláncszott tábor állítatott föl. — Calabria s Szicilia közt szigorú zárlat létezik, minden összeköttetés megállása végett. Palermóból 4-ről jelentik, hogy Garibaldi a „Hannibal” hajón piemonti tábornoki formaruhában alkudozott.

Milano, jun. 9. A „Perseveranza” azt állítja, hogy a nápolyi kormány elfogadta a capitulatiót a Garibaldi által kiszabott föltételekkel. A csapatok Messina kivételével az egész szigetet odahagyandják.

Vaillant tábornagy Velencéből visszatért Milánba s Párisba indulni készül. Ma indultak el Milánból az utolsó francia csapatosztályok. Egy gennai lapban Mazzini oltalmába veszi a piemonti sereg szökevényeit, s azt állítja, hogy ő Garibaldival karöltve jár. — A terminai s trapani helyőrségek parancsot kaptak, ezen helyeket odahagyni. Garibaldi tömeges fölkelést parancsolt meg, és hadügyi-, élelmezési, s védelmi-bizottmányokat állított föl; katonái közt közési jószágokat osztott ki; s a nápolyi szolgálatban levő idegen csapatokbeli szökevényeknek 40 arany jutalmat ígért.

Nápoly, jun. 1. Palermóból következő biztos tudósítások érkeztek: „A máj. 27-diki reggeli csata folytán, melynél Garibaldi az alpesi vadászok élén a San-Antonio kaput szuronyal vett be s egész a város közepéig nyomult elő, a csapatok elhagyták a San Antonio kaszárnyákat, a négy cantone központját s a Maqueda-kaput és a főhadiszálláson pontosultak össze. Ekként egy vonalt képeztek a Francesco di Paula egyházától egész a négy szél kaszárnyáig az állam fogház előtt. Estve ezen vonal megtámadtatott; Lanza tbnk kénytelen volt a kir. palotába a város déli részében visszahúzódni s ekként az egész fölkel város által volt a várdától elkülönözve. Ez volt a csapatok állása 28-án reggel. A nap folytán odahagyták még a

fogházat, a bagnót, a négy szél kaszárnyát s a kikötői töltés végére menekedtek, hol a nápolyi hajók csolnakait hívták meg, melyeket öket felvevék. Estve a fölkelők heves fegyvertüzeltést kezdenek a palota ellen; sikerül nekik az érseki palotából, honnan a katonákra lönek, a kir. palotába berontani s a katonák kénytelenek a pénzügyigazgatás épületét s az ospitalettól elhagyni, hol magukat ekkorig tartották. Éjjel a csapatokat, melyek a monrealei magaslatokat elhagyták s a kapuczinusok és Olivezza falu közt tanyáznak, folyvást fegyveres paraszto és hegyi lakosok faggatják s ezért Lanza tbnak a kir. palotában nem mehetnek segélyre. — Május 29. A csapatok még tartják magukat a kir. palotában s a várdában, míg Garibaldi a város-házán tesz intézkedéseket a harc folytatására. Nemzetőrség alakítását és nemzeti aláírás megnyitását rendeli meg; továbbá a városi bizottmánnyal egy rendelvényt ad ki, melynélfogva a tolvajlás, gyilkosság és sarcolás bünténye halállal büntetetik. Egy másik rendelvény meghagyja, hogy senki fegyverrel máséknál mint főnök vezetésé mellett az utcán ne mutassa magát. Továbbá eltiltatott a sirrek üldözése. Egy ideiglenes bizottmány toborzással van megbízva. — A fölkelők a fogház-kaszárnyában négy ágyut s egy tizenkét fontost találnak. Az őt gőzös, mely 28-án a terminai kikötőbe ment, visszatért Palermóba, a nélkül, hogy az 1000 főnyi csapatokat kiszállíthatná. Naszádok viszik vissza a várdába. Estve e csapatok hasztalan kísérletet tesznek Lanza tbnak segítségére menni. — Esti 9 órakor a városra ismét megkezdí tüzelését s a St Dominico-tér közelében roppant tűzvész támad. A 27-e óta a városra vetett bombák száma 3000-re teszik. 100-nál több a vásárbőrdéka esett s azt mind szétrombolta. Május 30. A csapatok, melyek a hivatalos lap szerint a garibaldistákat üldözték, Parcból visszatérnek s a porta-realenál a fölkelők által fegyverrel fogadtatnak. Garibaldi egy kiáltvány a szicíliaiakat általános fölkelésre hívja föl. — 2 órakor jó egy kocsi fehér zászlóval a vesztegintézet kiszálló helyéhez. Letizia tbnk és Christiano dandárnok szólnak ki abból s Garibaldival együtt az angol hajó fedélzetére mennek, hol Mundy admirálon kívül a francia hajó Vauban s az amerikai fregat Irokese parancsnokai is jelen vannak. A fegyvernnyugvást alatt a sereg sebesültjeit a hajókra szállítják. A városban torlaszokat állítanak; minden férfi fegyverkezik; papok és szerzetesek tartanak a torlaszokról beszédeket, hogy a nép bátorságot föltöltsék. — Május 31. Délben a tüzelés nem kezdődött meg újra. Háromnapos fegyvernnyugvásról beszélnek.

Turin, jun. 9. Az „Espresso” s más Cavour-féle lapok azt állítják, hogy Franciaország Savoya s Nizza a annexiójának végrehajtása után tustént hivatalosan elismerendi Középszaszágnak Victor Emanuel királyságába bekebelezettségét. Garibaldi Pisanó bárót külügy- s Andolino papot egyházügyi miniszterekké, s Verdura herceget a palermói községtanács főnökévé nevezte ki.

Turinból jun. 5-kéről írják: A Sziciliából érkező tudósítások a közvéleményt oly mértékben fölizzgatták, hogy a kormány szigorú rendszabályai nélkül a hadsereg összes tisztjei odahagyták volna zászlóikat, hogy Sziciliába menjenek. Azért a kormánytól rossz néven veszik, hogy Garibaldiért nem tesz többet. Egy expedíto, mely ma hagyja el Genuát, és sokkal jobban fel van szerelve mindennel mint a Garibaldi, Medici ezredes és Cosenzi parancsnoksága alatt áll, kik ez okból beadták lemondásukat. Azt is beszélük, mikép a kormány Lafarinát, mint kormánybizost Sziciliába akarja küldeni, s ez mint tanácsosokat Poerinot, Imbrant, Mancinit, Pisanellit és Interdonatot vinné magával. A diplomatiai alkudozásoktól a szicíliai ügyben itt nem sokat várnak, s Ausztria beavatkozását valószínűbbnek tartják, mint valaha (?) E hatalom hírszerint mind Triesztből mind Anconából 15—15000 embert szándékoznak Nápolyba küldeni (E hír megvalósulása bevárando).

— Midőn Letizia tábornok, első ízben visszatért Nápolyból, a május 27. és 27-diki események után Garibaldi előtt azon ajánlatot tette, hogy a palermói senatus terjeszsen egy legalázatosabb feliratot ő felsége a király elé, melyet a tábornok maga igen melegen fog pártolni ama legmagasabb helyen. Garibaldi erre ezen felvilágosítást adta a tábornoknak: „A senatus magam vagyok.” E nyilatkozatra aztán a tábornok jónak látta a legalázatosabb felterjesztés sürgetése helyett egyenes alkudozásba bocsátkozni.

Azon caineti tanácskozmányról, melyet Letizia első megjelenése után tartottak Nápolyban — az „Independence” azt írja: A király, szokása szerint, kijelentette, hogy magának tartja fel a véghatározást. Erre Aquilla gróf e megjegyzést tette: „Sire, ön hatalmasabb, hogy sem én valami határozatra kényszeríthetném, de sokkal fiatalabb, hogysem beláthassa előre a szerencsétlen következményeket, melyek felséged határozatlanságából reánk várnak.”

Junius 1-ső napjág Palermóból összesen 1300 sebesültet hoztak Nápolyba. A jun. 2-án ide érkezett francia gőzössel jött meg azon hír, hogy Palermo utcáit mindenütt el vannak reszkette barrikadokkal, melyekre a papás áldását adta. — A jezsuiták Palermóban minden vagyonukat eladták a nápolyiaknak.

— Garibaldi miután a kivitt siker hatalmas s a nép akaratánál fogva Szicilia dictátorává lön, s alkudozásba bocsátkozott a nápolyi kormánnyal, ez a fegyvernnyugvási föltételek felajánlásakor már „Garibaldi d'excelentiajának” czimező őt az eddigi „bandita főnök” elnevezés helyett. Egyéb irtézkedései közt megemlítendő, hogy a hadi költségek fedezésére nemzeti kölcsönfölvételről szóló rendeletet is bocsátott ki. Az ideiglenes kormány hivatalos lapjának első száma máj. 29-n jelent meg, s hozzá Garibaldinak a dictatorság fölvételéről szóló nyilatkozványát, továbbá azon rendeletet, melyben a dictator személyes titkárral Crispi van kinevezve, kinek kötelessége minden rendeletet aláírni stb. A király alter egoja megtette már az elindulási előkészületeket; 12 szállító hajó érkezett a hadsereg elköltözésére.

— Garibaldinak a nápolyi parancsnokkai találkozása, mint mondják, igen nagy benyomást tett ez utóbbira. A nápolyi katonaság irányában is igen lekötőlező bánásmódja; azoknak, a kik a királyi várba be vannak zárva, maga küld élelmiszereket, különben mindnyájuknak éhen kellene veszniök. A fegyvernnyugvás idejének meghosszabbítása ellen Garibaldi néhány bajtársa felszólalt, azt hozván fel okul, hogy ez időt enged az ellenségnek ereje összeszedhetésére. „Annál jobb, felelé a dictator, mentől több katonát hoznak nekünk, annál több emberünk lesz.” — Ugy látszik, nagyon sokat épít a királyi hadak elpártolására.

IX. Pius ő szentsége, mint a „Vkrd“ mondja, a jövő aggodalmaira nézve így nyíltkötött: „Egészen nyugodt vagyok. S miért ne lehetnék egészen megvigasztalódva? Ha elűznék, ismét visszatérnék; ha megölnék, feltámadok; a pápa örökké való, — meg nem halhat.“

Drezda, jun. 11. A Dresdner Journ. szerint a herceg regens összejövetele a francia császárral Badenben 16—17-re van kitűzve. Schleinitz és Thouvenel nem lesznek jelen.

Bern, jun. 10. A „Revue“ bizonyossággal jelenti, hogy Savoya végleges birtokbavétele jövő csütörtökön fog történni. Hírszerint csapatok fognak Annecy-, St. Julien-, sőt még Bonneville s Thononba is összevonulni.

A madridi udvar német szövetségi megbízottjához, hir szerint, azon fontos tudósítás érkezett, miszerint a kormány felhatalmazást fog kérni a cortesektől arra, hogy hadseregét megtarthassa e jelentékenyen fölemelt hadilában, melyet az afrikai hadjárat tett volt szükségessé. E magas létszám határozottan csak a hadfolytatás idejére volt — ugymond — engedélyezve, azonban az európai jelen bonyodalmas politikai helyzet szükségessé teszi ennek további fenntartását.

Ujabbak. — Nápolyból f. hó 9-ről jelentik, hogy legközelebb egy a francia alkotmány mintája szerinti alkotmány fog közzététetni. — Ez ugyan későcskén esik, de hiszen Cato szerint, a ki görögül vén korában tanult: „Jobb későn, mint soha se tanulni.“ A főnébbi tudósítással összefügg a „Pays“-nak következő, Turinban kelt tudósítása: „Bizonyos hírek ma nagy bizonyosságra vergődtek. Komoly kérdés tárgya volna VI. Ferenc király legidősbik bátyjának a szicíliai trónra való meghívása. Mindkét királyság szabadelvű alkotmányt fogna kapni, s dac- és védszövetséget kötne Piemonttal.“ — Ezen már alkalmasint túl volnánk.

A „Patrie“ szerint a szicíliai ügyek rendezésére tett ajánlatok a következők: A hatalmasságok egyike sem fog egyenesen sem közvetlenül a sziget ügyébe avatkozni, hanem a kérdés eldöntését a nápolyi kormányra és a szicíliaiakra bizzák. Most másról nincs szó, csupán Sziciliáról; hogy Nápolyban vagy a száraz földön általában beavatkoznak-e vagy nem? arról még szó sincs eddigelő, mivel ott a diplomácia szerint nyugalom és csend uralkodik. Egyébiránt e nyugalom és csend huzamos fenállása iránt nem igen nyújtanak biztos kilátást a félsziget déli részéről jövő tudósítások. A nyugalomság kitörése a nápolyi királyságban is már csak az idő kérdése.

A mi a főnébb érdekelt alkotmány dolgát nézi: miután a nápolyi kormány a nagyhatalmakat sorban fölkererte érdekeinek támogatása végett, Napoleon császárt egymagát ügykezett maga részére megnyerni. Már több napok óta tudták azt Párisban, hogy a nápolyi követ, Antonini marquisnak egy nagy csomó írott malaszt, az az, a mi csak a francia államtanács, a senatus és a törvényhozó test szervezésére vonatkozik, át volt adva, s ettől azonnal Nápolyba elküldve, hogy ott az új alkotmány faragásánál alapkívül szolgáljon. Ezt tudva érthetjük a francia mintá szerinti alkotmány történetét. Egyébiránt még szabadon ebben kételkedni, midőn egyszersmind azt is jelentik Párisból, hogy Angol- és Franciaország közt az egyetértés ismét szívólyosabb lett, miből önként foly, hogy ha örömmel látja is a francia kormány, hogy neki most az eddig sokat dacolt nápolyi udvar oly alázatosan bóköl, de azért tenni valamit Anglia és Piemont beleegyezése nélkül aligha fog.

Párisból jun. 11-kén írják: Csütörtökön nagykatona szemle lesz, Savoya és Nizza a bekebelezetésének ünnepére; Te Deumot énekelnék; a városi kiváltságját. A 12-diki „Moniteur“ közli a szerződést Franciaország és Szardínia közt, Savoya és Nizza átengedése tárgyában.

Turin, jun. 9. Garibaldi kormányt alkotott; Pisano barát a kül-, bel- és pénzügyminiszterévé; Orsini, egy szicíliai, hadügyminiszteré; Coligni abbé cultusminiszteré nevezte ki. Garibaldi 24 milliót talált a letéti pénztárban.

Mig Palermóban a forradalmat szabályszerű kormányzás váltja fel, azalatt a tartományokban fel-fel csapnak lángjai, ott a hol még a királyi hatalom megsemmisítve nincs. Faluk, városok s egész vidékek kelnek föl s csatlakoznak a palermoi kormányhoz. Itt-ott e függetlenségi nyilatkozványok keserű visszatörést vonnak maguk után, a mint ezt Catania példája bizonyítja, melyet bombáztattak, kiraboltak. De a mozgalom napról napra hatalmasodik és átánosabb erőre vergődik az ott maradt királyi hadtörödek ellenében, melyek azon mértékben vesztik bátorságukat, a mint a nép önbizalma növekedik. Palermó feladásával azonban a függetlenségi harc ugyálszik még nincs egészen bevégezve a szigeten, s a szicíliai népnek hirteltelt vitézségéről lesz alkalma tanuságot tenni.

A nápolyi katonaságról egy bécsi tudósítás azt írja, hogy nem annyira áttáll, mind inkább szökös és szelengés által fog. — Garibaldival újra tűzbe kellene menniök, ezzel pedig ugyálszik jóllaktak már, azért hát szöp csendesen elmaradoznak a hol alkalom nyílik s felrehúzódnak a harci zaj elől.

A Times palermói levelezője Garibaldi szicíliai táborának lelket nem az ezer karu népből találja (a kik neki mindenestre hadilág is jó szolgálatot tesznek), hanem azon 1062 olaszban s 5 magyarban, akik Sziciliába mentek. „A közelebbi husz nap alatt — ugymond — azt, hogy ezek itt harcoltak,

s azon fáradságokat, a miket itt kiálltak, alig lehet leírni; ha minden szicíliai kész volna csak ezred részét megtenni annak a mit ezek tesznek — nem volna szükség több harcot kiállniok.“ (P. H.)

Garibaldi már ura levén a szicíliai fővárosnak, Messina ellen fog-e fordulni, vagy ezen erősséget egyelőre ott hagyva, a nápolyi szárazföld elfoglalására indul ki, felhasználva az ottani izgatottságot? ez a kérdés, mely jelenleg előtérbe nyomul. A legújabb távirat Turinból folyó hó 12-ről jelentik, hogy a királyi csapatok Palermót egész katonai becsülettel hagyják el, fegyvereiket s minden hadiszereiket magukkal vivén — hozzáteszi, hogy a többi helyek őrségei hirtelen fegyvereiket hátrahagyják, — mi azt gyanítatja ugyan, hogy a kir. csapatok Messinát is készülnének odahagyni, azonban e hírek hivatalos megerősítése bevárando. Másfelől ugyálszik csakugyan, hogy Messina börtöne éppen nem fogna „legyőzhetlen“ nehézségeket gördítni a fölkelők elé, s ennél fogva könnyen megeshetnek, hogy a nápolyi kormány nem akarván erőit elforgácsolni, tökéletesen feladja a szigetet s őrségeit a szárazföldön kívánja összpontosítani.

Római levelek f. hó 5-ről jelentik, hogy Lamoricière tbk csapatokat küldött a római határ azon pontjaira, melyeket netán a Garibaldi szabadcsapatai fenyegethettek.

London, jun. 13. Palmerston lord az alsóházban kijelenti, hogy Ausztria a Nápoly javára leendő beavatkozást visszautasítja; azt hiszi, hogy Napoleon császár hasonló határozatot hozott.

Kopenhága, jun. 11. A svéd király tegnap délben Helsingörbe érkezett, testvérével Dalekarlien herceggel; Ferdinand trónörökös hercege és Keresztély herceg fogadták a magas vendégeket; 1 órakor Marienlysten reggeliztek, aztán kirándultak a környékre. Később elfogadás és ebéd volt Kronburgban.

A porosz kormányzó-hgnek Napoleon császárral összefüvetelt többfelől bizonyosan megtörténendők állítják, — s még azt is tudják, hogy csak a harmadszori ajánlatra állott volna rá a porosz. A hamburgi „B. H.“ bécsi jólérsült levelező: a tulliériák politikájának ezen új lépésében azon törekvést látja, hogy Ausztriát és Poroszországot a keleti kérdésben egymástól elválaszssa, hogy aztán Franciaországának szabad játéka lehessen a Rajna mellett, mialatt Oroszország kénye kedve szerint működhetik keleten.

Bécsi hírek. Jun. 13-kán: Nemzeti kölesön 79.60. Metalliques 5 pcentes 69.60. — Urbéri papírok: magyar 74. erdélyi 69.50. — Bankrészevény 861. Korona 17.95. Cs. k. arany 6.19. Ezüst 32.50.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

(987)

H I R D E T M É N Y.

(2—3)

A dévai cs. kir. kerületi hivatal ezennel közzéteszi, hogy folyó évi augusztus 6-dikán következő, Dobra kzségének tulajdonát képező ingatlanok és királyi jogok 1860-diki november 1-s-jétől 1863 oct. végéig terjedő időre a dobrai községi irodában árverés útján a többetörönek haszonbérbe fognak adni:

- 1) Egy emeletes szálloda és fogadó istálló és színnel stb.
 - 2) Két örlőmalom a Dobra patakán, egyik 4 köves, a másik 2 köves.
 - 3) A vásárpénzből jövedelem, mire nézve megjegyeztetik, hogy évenként 4 országos és 52 helivásár tartatik.
 - 4) Hajóhid a Maroson.
 - 5) A mészárlási jog, helyiség és legelővel.
 - 6) A kocsma a piacon, közel a dobrai postahivatalhoz.
- Vállalkozni kívánók a kitűzött napon d. e. 10 órakor jelenjenek meg a dobrai községi-háznál, hozván magukkal bizonyítványt erkölcsiségükről és arról, hogy hovávalók. Az árverés előtt be kell mutatniok cautio-képességüket. Az árverezők 10% vadiumot tesznek le.
- Az árverési föltételek a dobrai községi hivatalnál minden órában megtekinthetők, s az árverés kezdetét megelőzőleg is fel fognak olvastatni és megmagyaráztatni.

(986)

392 sz. 1860.

(2 3)

A cs. kir. m. pénzügyminiszterium f. év március 10-ről 922 szám alatt kelt rendeleténél fogva ifj. Szenkovics Márton a kolozsvári piacon és a kolozsvári megyében pénz- és áru- alkuszoknak kinevezvén, az illető az alkusz esküt folyó év május 26-kán letette, a mi ezennel közhírré tétetik. A kereskedelmi és iparkamarától.

(982)

Elm. sz. 72. 1860.

(3—3)

H I R D E T M É N Y.

A magas cs. kir. belügyminiszteriumnak folyó év május 3 ról, 10,523—426 szám alatt kelt kibocsátánya következtében ezennel köztudomásra hozatik, miszerint ugy az egykori földesuraságoknak mint szintén a volt jobbágyoknak is szabad akaratjukban áll, a beadott és igazolt urbéri-kárpótlási munkálatokról, a cs. kir. pénzalapi igazgatóság irodái előjáráságnál rövid uton leendő előleges jelentés után, saját költségeiken másolatokat venni, melyek a cs. kir. földterhmentesítési pénzalap igazgatósága által hitelesítve a feleknek urbéri perekben segédokmányul szolgálhatnak.

A cs. kir. földterhmentesítési pénzalap igazgatósága elnökségétől.

Nagy-Szeben, junius 4-én, 1860.

NEM HIVATALOS.

(988)

(2—3)

A bécsi híres fogorvos Blau meg fogja az ideén is mint minden évben július, augusztus és szeptember hónapokban Erdély nagyobb városait látogatni.

BLAU fogorvos általánosan elismert sikerdus műtétélei azon reményre jogosítanak, miszerint minden fogbajos hozzá folyamodni annál inkább fog, mivel az egy nagymennyiségű legújabb amerikai fogakat is hozand magával, s ezeket egészen az ottani mód szerint illesztendi a szájba.

Bővebb tudósítás Blau fogorvos megérkezése alkalmával a hírlapok útján fog köztudomásra adatni.

(984)

(2—3)

Pályázat.

Gyergyó Ditrőközségben a bábaasszonyi állomás megürült és betöltendő. Kik ez állomást, melylyel 80 ujforint és 5 öl lágy tűzfűfű álló évi javadalom van összekötve, elnyerai ohajjait, felszólítatlak, hogy ebbeli kérvényeiket s bizonyítványait f. év június 30-ig az alattit községi előjárásához beadják. Magyaroknak előny adatik. Bérmentes levelek kéretnek.

Kelt Gyergyó-Ditróban, junius 4-kén, 1860.

U. P. Gyergyó Sz. Miklós.

A gy.-ditrői községi előjáróság.

(962) | 17/6. 1860. |

(4—4)

Általános

KÖSZVÉNYGYOLCS.

a mely mindennemű fájdalom ellen.

u. m. köszvény, rheumatismus (tagnyílallás, keresztcsont fájás,) orbáncz, mindennemű görcs kézben, lábban, s különösen vér-ér-dag, főbéli köszvény (podagra), tagdagadás, ficzomodás, oldalnyílallás esetében biztos eredménnyel gyorsan és csalhatalanul ható üdvös szer.

Az orvosilag és törvénytékileg hitelesített számtalan bizonyítványok helyett, a melyeket annak gyógyerejéről hoztam orvosok és magánügyének beküldöttek, csupán a tisztelt keresk. és ip. kamra részrehajlatlan ítéletét közlöm.

Kivonat a „Pester Loyd“ 1855. apr. 15-diki 88-dik számából.

A budapesti kereskedelmi és iparkamara jelentése a központi bizottmányhoz Bécsben

Kerületének részvételéről a párisi gazdasági és iparműkiállításban — XII osztály. 4 szak. Wéber Károly (czég May Emil, Buda, Krisztinaváros) két darabot küldött be köszvénygyógyásból, a melyet tíz év óta készít. A meglepő gyógyhatás köszvényes és rheumaticus esetekben e készítménynek Európa minden államaiban nagy elterjedést szerzett.

Valódi minőségben kapható Kolozsvárt egyesegedül Wolff J. gyógyszerárában, Tordán: Wolff Gabor gyógyszerárában, Brassóban: Jekeli Ferd. gyógyszer., Szebenben: Schneider F. J. szépmű-kereskedésében, Bukarestben: Deutsch Adolf kereskedésében, Temesvárt: Kraul János keresk., Aradon: Probst F. J. keresk., Beszterczén: Dietrich és Fleischer keresk., Pesten: J. S. disz- és mürenbergi áru kereskedésében.

(992) | 17/6. 1860. |

(1—5)

Főtörvényszéki vegyész és tanár dr. Kletzinsky V. ur véleménye bécsi fogorvos Popp J. G.

Anatherin-fogpásztájáról.

Ezen fogpásztá semminemű az egészségre kártékonyan ható részeket nem tartalmaz. Illo olajokból választott aromaticus állományai üdítőleg hatnak a lágy sz. részeket, az illatot kellemessé teszik, az élődi állat- és növénysszervezeteket a fogban és nyelvkörnyékén megölik, s továbbfejldésüket gátolják. Az ásványi részek tisztítólag hatnak a fogakra, a nélkül hogy a vegyreszek a fogzománcznak ártanának; a pásztá szervi vegyreszei tisztítják a nyálkahártyákat és fogakat, a nélkül hogy kárt okoznának, s a szájtüreg nyákos hártáit és sejtiszóvetelt erősítik.

Bécs, november 1859.

Dr. Kletzinsky V. m. k.

(903)

(1—3)

Egy 30—40 év közti nő, ki a német és a francia nyelvvel, beszédben és írásban tökéletesen birja, alkalmazást keres Erdély és Magyarországon bár hol mint nevelőnő egy vagy két, 10 éven alóli gyermek mellé, a kiket az említett nyelvekben és a nevelésben oktasson.

Bővebb tudósítást nyerhetni Kolozsvárt Dr. Béliteky Ferencznél, továbbá Benedek Lajosnál az iparkamara szállásán és bérmentes levél által B. M. jegy alatt poste restante.

(994)

(1—3)

A Lázár-féle közhasznunak ismert polloska-irtónedv főként ita helyt Kolozsvárt PAPP JÁNOS fűszerkereskedésébe tétetett át, hol egyes üvegek is kaphatók 1 osztrák értékű forintért de nagyobb megrendelések is elfogadhatnak.

(973)

(3—3)

Eladó ház.

Külső tordautczában a Biasini vendéglővel átellenben levő 10. sz. alatti szegletház szabad kézből örök áron eladó. — Bővebben értekezhetni helyt a háznál.

(978)

(3—3)

Kis mester-utczában a napsoron 145 szám alatti ház s telek eladó, értekezhetni felőle majális utcában 36. szám alatt a Sikó háznál.

(991)

(2—3)

Birtok eladás.

V. Hunyad, Déva és Szászváros között fekvő Nopcsa Sámuel féle sztyr-györgyi birtok örök áron eladó, vagy egy mezősegi birtokkal kicserélhető; értekezhető alulírtal. — Lakás és utolsó posta Mocs.

SZÁVA LAJOS

felhatalmazott.